

Maidan amenajat

SPAȚIU PUBLIC ÎN CARTIERUL RAHOVA, BUCUREȘTI

MIHAI DUȚESCU, ÎMPREUNĂ CU OANA AVRAM, ANCA LUCIA COSTACHE, DANIEL BOLOJAN, ELENA STOINEA, LUIZA BĂLĂCEANU

CONTEXT

Rahova este cel mai dens cartier din București, fiind și unul dintre ultimele construite sub dictatura comunistă.

Cu toate acestea, și parcă în ciuda sărăciei populației care locuiește aici, efervescența din Rahova încă mai amintește de mahalaua demolată în anii '80. Din aceasta au mai rezistat, ici-colo, câteva case. În același timp, zonele rămase neocupate/neconstruite, adică maidanele situate la limita dintre țesutul urban al mahalalei și zona de blocuri, reprezintă singurul potențial real de organizare a unor spații publice. Asta într-un cartier extrem de dens, după cum spuneam, și cu o populație pestriță, dar care are și destul de mult timp liber – posibil de petrecut la o bărfă, o bere, o tablă sau la o țigară cu vecinii.

De altfel, în zonă au apărut mici activități cu caracter public: un chioșc cu „de toate”, unde se poate bea o bere stând pe un scaun cu trei picioare sau pe o ladă și se poate asculta o manea împreună cu patronul (un nene jovial, rapidist etc). Mai este o cârciumă, cu o terasă construită probabil ilegal și, în sfârșit – cel mai important – patiseria din colț, unde se strâng băieții și fetele de prin zonă, mănâncă semințe, beau bere și stau la taclale până noaptea târziu. Trebuie spus, fără nici un fel de ironie,

că lumea din zonă este foarte veselă și totuși liniștită; nu există conflicte, bătai în stradă, curse de mașini, droguri etc. Dimpotrivă, există un soi de spirit colectiv gospodăresc, comunitar, însă extrem de necizelat și ineficient, și care – pe undeva – are un vag ecou comunist.

PROPUNEREA

Prin conceptul pe care îl prezentăm aici dorim accentuarea acestei urbanități periferice, a vitalității sale: organizarea cu mijloace minime a puținului spațiu rezidual (cca. 2500 mp), optimizarea parcarilor, plantarea de copaci și sistematizarea maidanului, încercând transformarea sa într-un fel de răscruce pentru circulațiile pietonale din zonă. Cârciuma existentă va fi păstrată, după cum și toate celelalte mici activități de coagulare socială.

Pe scurt, o propunere absolut banală, dezarmant de pragmatică și, în același timp, un concept valabil pentru miile de situații (peri) urbane similare, din alte cartiere sau orașe.

EXISTENT

PROPOS

